

**Θέμα: Πλαίσιο και κατευθύνσεις για την εκπόνηση Νομοσχεδίου σχετικά με
τα συγχρηματοδοτούμενα έργα**

Κατά τη σύσκεψη που έγινε την Πέμπτη, 13 Σεπτεμβρίου 2001 υπό την προεδρία του Πρωθυπουργού Κ. Σημίτη - με τη συμμετοχή των Υπουργών Γ. Παπαντωνίου, Ν. Χριστοδουλάκη, Κ. Λαλιώτη, Ευ. Βενιζέλο, Χρ. Βερελή, της Υπουργού Αναπληρωτή Ελ. Παπαζώη, του Υφυπουργού Χρ. Πάχτα και των Συμβούλων του Πρωθυπουργού Γ. Παπαδημητρίου, Γκ. Χαρδούβελη και Β. Μακρυωνίτη - προσδιορίστηκε το πλαίσιο και οι βασικές επιλογές για την εκπόνηση νομοσχεδίου σχετικά με τα συγχρηματοδοτούμενα έργα. Στη σύσκεψη αποφασίσθηκε επίσης να επισπευθεί η επεξεργασία του και η προώθησή του στη Βουλή τον προσεχή Δεκέμβριο. Στο σημείωμα που ακολουθεί εκτίθενται οι βασικές κατευθύνσεις που συνθέτουν το πλαίσιο για την εκπόνηση του νομοσχεδίου.

1. Ο νόμος πρέπει να καταστρωθεί έτσι ώστε να καταλαμβάνει έργα, προμήθειες και υπηρεσίες (ή βέβαια και συνδυασμό τους). Η εμβέλειά του πρέπει δηλαδή να είναι γενική. Εκτός αυτού, ο νόμος πρέπει να ρυθμίζει όχι μόνο συγχρηματοδοτούμενα αλλά και αυτοχρηματοδοτούμενα έργα, προμήθειες και υπηρεσίες.

2. Στο νόμο πρέπει να αναφέρονται ποιά ζητήματα δεν εμπίπτουν στο ρυθμιστικό πεδίο του. Έτσι λ.χ. ο νόμος δεν πρέπει να θεσπίζει φορολογικές διευκολύνσεις και προνόμια κατ' απόκλιση από τη φορολογική νομοθεσία. Με άλλα λόγια, μια δέσμη θεμάτων θα εξακολουθήσει να ρυθμίζεται από την ισχύουσα νομοθεσία.

3. Κατά την κατάστρωση και εφαρμογή του συστήματος του νόμου καθοριστική είναι η σημασία της αρχής του οικονομικού αποτελέσματος (value for money) της επένδυσης (αν δηλαδή οι πόροι που διατίθενται θα πιάσουν τόπο κατά τον καλύτερο τρόπο) και της απότοκης ανάγκης για την προσεκτική εκτίμηση εκ των προτέρων όλων των κρίσιμων παραμέτρων του έργου.

4. Ο νόμος πρέπει να διευκρινίζει με σαφήνεια τα όρια ευθύνης και τον επιμερισμό των κινδύνων (risk allocation) μεταξύ του δημοσίου και των ιδιωτών, έτσι

ώστε να εξυπηρετείται καλύτερα το δημόσιο συμφέρον χωρίς παράλληλα να περιορίζεται η πρωτοβουλία των ιδιωτών.

5. Επίσης πρέπει να προβλέπονται «ρήτρες διαφυγής» για την αναπροσαρμογή της σύμβασης στις διαμορφούμενες συνθήκες και ανάγκες. Οι ρήτρες αυτές εγγυώνται την απρόσκοπτη εξέλιξη της σύμβασης παραχώρησης και εξασφαλίζουν την αναγκαία ευελιξία και την επίτευξη του βέλτιστου αποτελέσματος τόσο κατά τη φάση ωρίμανσης και εκτέλεσης του έργου όσο και κατά τη φάση λειτουργίας του.

6. Το σύστημα που καταστρώνει ο νόμος πρέπει να διέπεται από τις αρχές της διαφάνειας και του υγιούς ανταγωνισμού.

7. Ο νόμος πρέπει να εναρμονίζεται με τις κοινοτικές οδηγίες και να λαμβάνει υπόψη, στο βαθμό που κρίνεται χρήσιμο, το σχέδιο οδηγίας που εκπονείται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

8. Κατά την κατάρτιση του νομοσχεδίου πρέπει να συνεκτιμηθούν οι νέες ρυθμίσεις του Συντάγματος για τις απαλλοτριώσεις και τη διαιτητική επίλυση των διαφορών.

9. Πρέπει, τέλος, να ληφθεί μέριμνα, ώστε ο νέος νόμος να εναρμονίζεται με την εθνική νομοθεσία που διέπει τα έργα, τις προμήθειες και την παροχή υπηρεσιών.

Αθήνα, 19 Σεπτεμβρίου 2001